

Košmarai ir jų paslėptos dovanos

(Jei laikysimės tibetiečių budistų ar priešbudistinės šios tautos religijos bon požiūrio, kad visi pasaulio fenomenai gimsta, „išbyra“ iš šunjatos – tuštumos, – tuomet galėsime savo mintimis ir ketinimais keisti šią ir sapnų tikrovę. Atsidūrę tuštumoje, arba nuliniame taške, galime pakeisti dalykus. Žinoma, šiai būsenai pasiekti reikalinga praktika.

Ši ir sapnų realybė – tai tarsi nuolat tapoma drobė ar audžiama juosta.

Andrew Holecekas, sąmoningo sapnavimo lietuvių ir čekų kilmės mokytojas ir rašytojas (deja, jo nepavyko sutikti gyvai – pažinau jį tik per „Zoom“ bei jo parašytas knygas), tvirtina, kad visi esame patyrę šunjatą – tuštumą – neribojančią erdvę. Jei būname sąmoningi, ją randame natūraliai iškvėpę orą iš plaučių ir pabuvoję natūralioje pauzėje. Užbaigę sakinį, susižavėję ar nustebę, kai pamirštame savo asmenybę.

O daug patyrę jogai, išgyvenę gilius sąmonės prabudimo momentus, vaiskią šviesą ir nenusakomą erdvės pojūtį, būdami šunjatos būvyje, tuštumoje, mes pasakytume – nulinėje būsenoje, iš tiesų gali visiškai pakeisti savo suvokimą ir pereiti į subtilų mąstymo lygmenį.

Mes, paprasti žmonės, besiremddami šiomis tūkstantį metų kauptomis žiniomis ir jogų patirtimi, taip pat galime keisti mūsų galvose iškylančius vaizdinius ir juos lydinčią nuotaką. Visa tai formuoja mūsų vidinę ir išorinę tikrovę. Todėl košmarai – negatyvūs išgyvenimai sapne, regis, padėtis be išeities – iš tikrųjų nėra išstatuiruoti ar išgraviruoti mummyse amžiams. Svarbu jau atsibudus šioje tikrovėje nesusitapatinti

su sapne įvykusiais dalykais. O tie, kas sapnuoja sąmoningai, gali keisti savo reakciją ir sapno siužetą tą pačią suvokimo ir atpažinimo akimirką.

Košmariškus sapnus galime keisti ir iš nesaugumo, beviltiškos būsenos susigrąžinti saugumo ir palaikymo jausmą. Daugybė sapnų tyrinėtojų aprašė nakties košmarus ir jų keitimo būdus. Jie universalūs.

Pasak gydytojų ir sapnų terapijos specialistų, košmarai mus puola tuomet, kai sergame psichinėmis ar fizinėmis ligomis, taip pat pavartoję narkotikų ar vaistų, išgyvendami traumą ar potrauminę patirtį arba kai mūsų sumišęs protas neranda išėities iš susidariusios keblios situacijos.

Suomių mokslininkas Antti Revonsuo įsitikinęs, kad naktiniai košmarai – tai mūsų sąmonės repeticija, kur vyksta kova dėl išgyvenimo. Mokslininko teigimu, naktiniai košmarai mus priverčia išgyventi „suvaidintus“ grėsmingus įvykius, kad šioje tikrovėje būtume pasiruošę netikėtumams ir lengviau juos išvertume.

Revonsuo mano, kad be naktinių košmarų žmonija nusto-
tų gyvavusi.

Esama ir nemažai sapnų specialistų, kurie įžvelgia košmaruose paslėptus resursus ir energiją. Šie nesiūlo nieko keisti, tik atsigręžti į košmarą ir paieškoti problemos sprendimo atsidubus. Nebėgti nuo rūpesčių ir problemų, pasireiškančių sapne košmarų pavidalu, o žengti žingsnį, imtis veiksmo ir spręsti problemas.

O štai tibetiečiai jogai siūlo keisti košmariškus vaizdinius į atpalaiduojančius ir saugius, nes jei mūsų sąmonė išmoks tą daryti sapnuose, mirties momentu arba bardo būvyje mes neišsigąsime košmarų, juos – šmaukšt – pakeisime į ramius vaizdinius ir pakilius vaizdus, o per juos nukeliausime į kitus šviesesnius būdų ir bodhisatvų gyvenamus pasaulius.

Tačiau pirmiausia turėtume priimti košmarą, padėkoti jam, pripažinti jį, o tada iš neutralios būsenos pradėti keisti jį taip, kaip mums būtų palankiau.

Rekomenduojama nusileisti iš proto lygmens į širdies čakrą, arba valios centrą – saulės rezginį, – ir iš ten ketinimu ar intencija pasukti įvykius ir veiksmus norima linkme. Tai galime daryti pabudę šioje tikrovėje ir atkūrę, prisiminę sapną arba sugrįžę į jį per sapno detalę, nuotaiką ar ryškų vaizdinį.

Košmarai – tai sapne išgyvenamos beviltiškos ir grėsmingos situacijos. Košmarus lydi baimės, sunkumo jausmas, niūri, kartais nuožmi ir slegianti nuotaika. Juos galima suskirstyti į:

- a) socialinius, tarsi nepriklausančius nuo mūsų: esama politinė santvarka, karai, pandemijos ir pan.;
- b) ekonominius: finansinis nuosmukis, nedarbas ir t. t.;
- c) gamtos kataklizmus: vulkanų išsiveržimai, žemės drebėjimai, potvyniai ir t. t.;
- d) psichologinio pobūdžio: santykių problemų, sunkių išgyvenimų, asmeninių krizių patyrimas, depresija, apatija ir kt.

Košmarai dažnai išnyra iš kolektyvinės ar individualios pašąmonės pasikartojančia universalia forma:

- 1) Jus vejasi užpuolikas. Galbūt jus vejasi neišspręstos problemos: vidinės ar gyvenimiškos. Beje, gyvenimiškos, išorinės problemos dažnai tėra vidinių neišspręstų reikalų projekcijos.
- 2) Kautynės, mūšis už gyvybę. Šis pasipriešinimas visuomet sveikintinas. Pasyvumas čia nieko neišspręs.
- 3) Negalėjimas pajudėti iš vietos. Dažnai simbolizuoja užstrigimą: savo programose, transgeneracinėse traumose, įsitikinimuose. Kai pakeisime savo reakciją, požiūrį, – reikalai pajudės.

- 4) Potvynio ar kito siaubingo gamtos kataklizmo išgyvenimas, gaisrai, skendimo patyrimas. Tai gali simbolizuoti vidinę psichologinę problemą arba įspėti apie gresiantį įvykį.
- 5) Suvokimas, kad esame nuogi minioje (patiriamas nepatogumo jausmas; šis košmaras vienas švelniausių), dažnai simbolizuoja asmenybės nesaugumą, viešą pažeminimą, smerkimą, baimę: „Ką žmonės pasakys?“
- 6) Vagystė, kai atimama jūsų manta, arba tiesiog pametate daiktus ir pasijuntate bejėgiai, netekę identiteto (kai sapne dingsta jūsų asmens dokumentas ir jūs negalite išvažiuoti ar išskristi). Dažniausiai šis motyvas primena apie nepasiruošimą pasikeisti ar priimti esamą situaciją.
- 7) Kritimas bedugnėn simbolizuoja baimę nukristi, susikulti, netikėtai numirti. Dažniausiai šį košmarą sapnuoja paaučiai, išgyvendami hormonų audras. Tai nežinomybės baimė. Patartina pasiduoti tėkmei ir atsiduoti Apvaizdos globai. Arba pradėti kurti svajones ir naują gyvenimo planą.

Paminėjau būdingiausius, tačiau esama ir daugiau individualių košmariškų dalykų, kuriuos išgyvename sapnuose. Būtent košmariškų sapnų tema sulaukdavo ir sulaukia daugiausia sapnuotojų dėmesio. Tai mano mėgstama tema, su kuria daug metų dirbau, ir pati patyriau transformaciją. Nustojau juos sapnuoti. O jei išstinka koks košmaras, jis beveik visuomet pavirsta į sąmoningą sapną, kurį galiu valdyti, arba sapne pasirodo juokingi personažai ir viską nuleidžia juokais. Tačiau tai mano asmeninė sapnų patirtis, susijusi su košmarais.

Patyrę sapnuotojai siūlo nebėgti sapne nuo persekiotojo, atsigręžti į užpuoliką ir kautis. Agresijos išliejimas sapne išlaisvina naikinimo energiją, kuri nepasireiškia materialioje tikrovėje.

Šiuolaikiniai sapnų aiškintojai, panašiai kaip patyrę sapnų jogai, sako, kad bet koks mūsų susapnuotas daiktas ar dalykas – tai mūsų pačių projekcija, atspindys, arba vadina moji subasmenybės dalis, suprojektuota ant vidinio ekrano. Vadinas, sapne mes susikauname su savimi. Viena dalis nori laimėti prieš kitą. Derėtų toms dalims susitaikyti. Sąmonin game sapne tai įmanoma.

Tačiau paprasčiausias būdas susidoroti su košmaru – tai kovoti. Kovos principų sapne laikosi senųjų tautelė, gyvenanti Malaizijos džiunglėse. Sapnų tyrinėtojai prirašė kalnus monografijų apie šios sapnuojančios tautelės fenomeną. Senojai mokomi nuo mažumės dalytis sapnais. Apie tai skaitėte knygos įvade. Susirinkus pusryčiauti prie stalo senųjų šeima teiraujasi vaiko, ką jis sapnavo. Suaugusieji moko savo dukras ir sūnus susapnavus košmarus nebėgti, o pasipriešinti: susikauti su priešu. Ilgainiui vaikai, gavę palaikymą iš šeimos narių bei visos bendruomenės, išmoksta kautis sapne.

Jei vaikui pritrūksta jėgų susikauti, jis sapne susiranda draugų, kurie padeda jam nugalėti blogo linkintį „priešą“. Prieš nukaudami priešininką, jie paprašo dovanų. Nukautasis tampa sąjungininku; dažniausiai pavirsta į sapnuotoją globojančią dvasią, kuri apdovanoja jį galios šokiu, daina, eilėmis, koku nors nematerialiu dalyku. Taip įgimta agresija, baimė, nuožmumas neperkeliami į materialią tikrovę, energija išsilygina sapne.

Šiuolaikiniai psichologai, skaidraus liucidinio sapnavimo (angl. *lucid dreaming*) specialistai, ypač naujosios kartos atstovas, puikiausias liucidinio sapnavimo praktikuotojas ir mokytojas britas Charlie'is Morley'is laikosi kitokio požiūrio: taikaus, palankaus.

Jis nesiūlo muštis ar kautis. Rekomenduoja užpuoliką apsikabinti ir integruoti atstumtąją agresyviąją ar bailiąją savo

paties dalį. Išdrįsti ją pripažinti ir priimti. Jis tai vadina šešėlio integracija. Užpuoliko apsikabinimas – tai taikos sudarymas su savimi, su savo „išstumta“, paneigta dalimi.

Juk iš tiesų svarbu priimti neigiamą emociją ar atstumiantį, nesimpatišką personažą, susitaikyti su juo. Tas nesimpatiškas personažas esate jūs pats. Sapne susidraugauti lengviau. Reikia priimti konfliktuojančių tarpusavyje, atstumtų, nepripažintų dalių buvimą savyje, kaip pasakytų Jungas, – ištraukus tas išstumtas dalis iš nesąmoningumo tamsos, išdrįsti jas apšviesti vidine skaisčia šviesa. Apglėbti jas su atjauta, palankiai nusiteikus. Juk meilės jutimas – tai ne kas kita kaip palankumas kito atžvilgiu, taip pat ir savo. Pirmiausia – savo.

Žinoma, sunku pripažinti, kad kiekvienas turime savo baubų ir paprasčiausiai juos projektuojame kituose, juose pamatydami tai, kas mus dirgina, sunervina, ko nepripažįstame savyje. Košmarai gimsta, kai mūsų vidiniai baubai stralkalioja ir gąsdina mus.

Norėdami nustoti sapnuoti košmarus, pasirinkite jums tinkamą variantą, kaip susidoroti su šia problema. **Jei sapnuojate košmarus, būkite sąžiningas sau: nebėkite nuo problemos ar rūpesčio šioje tikrovėje – spręskite ją. Ji slypi jūsų viduje, psichėje, anot garsiojo šveicaro Jungo.**

Svarbiausias dalykas – išdrįskite pasipriešinti ir imkitės veiksmų: tiek sapne, tiek materialioje tikrovėje. Juk kaip buvo pasakyta anksčiau, sapnas ir ši tikrovė yra tos pačios monetos aversas ir reversas. Tiek sapnuojanti sąmonė turi įtakos materialiajai tikrovei, tiek šioji veikia sapnus. Tad išsprendę problemą, nesvarbu, ar sapne (sapne kartais paprasčiau), ar materialioje tikrovėje, išsivaduojame iš košmarų. Išsivadodami išlaisviname didelį kiekį energijos, kurią galime panaudoti ne griovimui, ne paikumui, ne tuščiai konkurencijai, kitų valdymui iš tuštybės ir godumo, o kūrybai.

Be to, sąmoningų sapnų sapnuotojai pastebėjo, kad košmarai padeda sapnuoti sąmoningai, t. y. sapne siaubo akimirką imti ir patirti, atpažinti, kad sapnuojate ir galite pakeisti siužetą: gąsdinančio sapno aplinkybes ar galiausiai išdrįsti apsikabinti užpuoliką, atstovaujantį ne kam nors kitam, o jūsų paties šešėlinei agresyviajai ar kokiai nors kitai nepatinančiai daliai.

Beje, prisiminkite, kad jausti palankumą sau šioje tikrovėje – tai perkelti šią būseną ir į sapnų karalystę. O joje parodytas palankumas savo šešėliui padeda jį integruoti, pamilti, tuomet, regis, ir šios „tikrovės“ neišsiskiria, o tampa visuma.

Košmariškų sapnų pavyzdžiai

OKSANOS J. SAPNAS
2025 M. BIRŽELIO 19 D.

Nudėjau gepardą su šiūpeliu

Šiąnakt susapnavau, kaip žiūrime filmus lauke, Ukmergėje. Pasibaigus filmams, einame į kažkokias industrines patalpas. Tuo pačiu jos yra ir miško prieigos (jėjimas į mišką).

Arūnas (mano sutuoktinis) įėjo pirmas, jau žengsiu ir aš, o tada matau – tiesiai į mus atbėga leopardas, ir jis labai arti. Šuolis, ir aš nebematau nei Arūno, nei žvėries – jie netoli, bet už kampo. Suvokiu, kad galas, nieko padaryti nebegaliu, turiu bėgti ir gelbėtis (suvokiu ir (savo) išdavystę, net sapne spėju pagauti tą akimirksnio reakcija, panašią į vaizdo medžiagoje

užfiksuotą staigų Jacqueline'os Kennedy Onassis atšlyjimą nuo nušauto vyro).

Pasisuku ir besisukant dingteli, kad tai ne leopardas, o gepardas. Sapne atrodo, kad tai reikšminga ir vilties teikianti aplinkybė.

Todėl grįžtu, stveriu kampe stovintį šiūpelį, gepardas jau atbėga į mane. Trinkteliu jam per galvą šiūpeliu, dar kartą (regis, šitoje sapno vietoje šaukiu, bet negaliu išspausti nė menkiausio garso).

Matau, kad iš už kampo išlenda Arūnas, graibo elektros laidus, ir, kaip tai būna filmuose, „užtrumpina“ žvėrį.

P. S. Man atrodo, kad užpulti „mes“ – tai Lietuva; gepardas – tai, ko mes pastaruosius trejus metus labai bijom.

Visgi reikia ne bėgti, manant, kad ateina neišvengiamas galas, o imtis veiksmo, dargi labai paprasto – sapne griebiu šiūpelį, nors, atrodo, yra ir kastuvas. Kaip ginklas kastuvas būtų aštresnis, tačiau aš akimirksniu apsisprendžiu, kad užteks šiūpelio.

Išdavystės momentas – tai užuomina ir prisiminimas filmo, kai Kennedy našlė staiga atšlyja nuo nušauto vyro, – man priminė, kad žmogus yra egoistiška būtybė ir pirmiausia saugo save...

Dar Oksana paminėjo, kad yra dirbusi Kauno zoologijos sode ir žino, jog gepardas mažiau pavojingas už leopardą, mat gepardas nelaipioja medžiais.

Todėl lengviau jį nudėti.

Čia gepardas, kaip laukinė jėga, simbolizavo išorės priešą.

Jei tai būtų mano sapnas, čia aš, kaip knygos autorė, kišu savo dvylekį, pamąstyčiau apie savo pačios laukinišką galią,

kurios bijau ir kurią vertėtų prisijaukinti, o ne nudėti. Tačiau tai mano interpretacija, sapnuotojai gepardas simbolizuoja išorės priešą.

Oksana pabudo geros nuotaikos, nes sapne priešas buvo nugalėtas.

O štai ir mano pačios sapnas.

Visi reetsykliais patiriame sunkumų ir krizių, kitaip nustotume augę ir tobulėję.

Ežeras

Esu su drauge automatinėje mašinoje, automobilyje be vairuotojo. Programa veža į tikslą. Sėdime galinėje sėdynėje ir plepame. Matau, kad mašinos programa sugedo. Nebeveikia ir rieda link ežero. Jau turėtume panirti. Staiga prisiimu atsakomybę, sąmonė nuskaidrėja. Pašoku nuo galinės sėdynės, liuokteliu į priekį ir „užtraukiu“ rankinį stabdį. Stop akimirka. Pabundu sapne: ištinka sąmoningas sapnas, kai suprantu, kad sapnuoju: mano sąmonė kuria vaizdus, siužetą, nuotaiką.

Dairausi vandens. Turėtų apsemti automobilį. Tačiau ežere nėra vandens. TEN NET NE EŽERAS. Niekas, erdvė. NEBEREIKIA IŠŠOKTI IR GELBĖTIS. Vaizdinys išsisklaido. Sapno scenografija tiesiog pasikeitė. Todėl, kad ėmiausi veiksmo ir suvokiau, jog esu sapne.

Beje, dažnai sapne atsidūrus košmariškoje situacijoje įmanoma „pabusti“ sapno audinyje ir toliau sapnuoti sąmoningai, būti sąmoningam, elgtis drąsiai, taip, kaip norisi rikiuoti sapno siužetą. Būtent košmarai padeda išmokti sąmoningai sapnuoti.

Pabundu iš sapno šioje tikrovėje, sustabdžiusi „sugedusią“ programą.

Sapno aiškinimas Mosso metodu

Tikrovės patikrinimas, arba sapno analogijos ieškojimas šioje tikrovėje. Kur nesąmoningai mane veda sena programa, įprasti įsitikinimai?

Kartais plaukimas pasroviui (važiavimas automatu) gali nuvesti į pražūtį.

Sapno nuotaika: ryžtas gelbėtis. Atsakomybės prisiėmimas.

Situacija gyvenime – kartais mes pernelyg priprantame prie situacijos, kuri niekur nebeveda. Nebent į degradaciją. Todėl verta laiku pakeisti kursą.

Beje, košmariškuose sapnuose kartais ne vien situacija, bet ir mūsų artimieji išpėja apie gresiančią nelaimę. Išpėja nebūtinai gyvieji, dažniausiai – mirusieji.

Mano giminaitė Audronė labai seniai susapnavo košmarišką sapną, dar prieš nelaimingą atsitikimą Vilniuje, kai sovietų laikais įgriuvo pontoninis tiltas per Nerį. Ji buvo nusipirkusi bilietą į estradinį koncertą (tuomet taip vadinosi popmuzikos atlikėjų pasirodymas) ir drauge su tūkstantine minia iš Vilniaus sporto rūmų jau po koncerto būtų patraukusi namo, Žirmūnų pusėn, ir įgriuvusi upėn, jeigu ne išpėjantis sapnas, susapnuotas naktį prieš koncertą.

AUDRONĖS SAPNAS

Antanina ant tilto

Einu į koncertą, o gal iš koncerto gatvė ir iš tolo matau, kad ant pontoninio tilto maneš laukia mirusi bobutė Antanina, visa juodai apsitačiusi. Ji laukia tilto pabaigoje iškėlus rankas ir šaukia: „Audrut, ateik greičiau pas mane. Aš laikiu tavęs ant tilto!“ Pamačiusi ją apsisukau ir nubėgau tolyn. Tiesą sakant, niekad nesutariau su bobute Antanina, nes ji elgėsi su manimi kaip pamotė su podukra... Sapnas buvo labai ryškus, o nuotaika tiesiog klaiki. Pabudau iš sapno išpilta prakaito. Žinoma, kad į koncertą nuėjau, tačiau po koncerto, kai pasipykė masė žmonių, galėjom su drauge dar perbėgti per tiltą, nes mes buvome pirmose gretose, tačiau aš pasirinkau ilgesnį kelią ir pėdinau pakrante, ir tik kitą dieną sužinojau apie įvykusią nelaimę – sugriuvusį tiltą ir šimtus paskendusią žmonių. Mane tikrai išgelbėjo tas sapnas su bobute Antanina, kuri norėjo mane nusitempti pas save, o aš nepasidaviau jos kvietimui. Išvengiau nelaimės, susapnavusi tą įspėjantį sapną.

Mokslininkai futurologai mano, jog įvykių numatymas – tai tarsi dalyvavimas kuriant pasaulį. Net ir mažas aiškiaregio žingsnelis suteikia jam galimybę kurti naują realybę. Įspėjantis sapnas-košmaras išgelbėjo Audronei gyvybę.

Dar vienas sapnas apie išgelbėtą gyvybę.

RAIMONDOS K. SAPNAS

Palaiminimas

Sapnuoju, kad užsukau Kaune į bažnytelę. Ten Sakramento, arba Studentų, bažnyčioje Kauno senamiestyje vyko mišios. Pasirodo, pavėlavau, jos buvo pasibaigusios. Vyravo ramybė ir sklido labai gera aura.

Kaip gerai, pamaniau tada. Pabūsiu su savo mintimis, vienuroje. Staiga mane apsupo tamsa. Užgeso visos žvakės. Aš nebijojau. Jaučiau, kad sakykloje tebestovi Seneliukas, mano pažįstamas kunigas. Mes jį taip vadinome. Aš jam už viską padėkosiu, pamaniau. Dabar gera proga.

Pakilau, priėjau prie jo ir apgraiбомis pačiupau jo ranką. Jis pasisuko į mane. Suėmė mano abu delnus, pabučiavo, paskui pasilenkė ir pabučiavo man į kaktą. Tada ore padarė kryžiaus ženklą. Ištarė: „Laiminu tave.“

Staiga prašvito. Lyg lempos įsižiebė. Nesuvokiau, kur esu.

Atsibudau savo kambaryje, o sapno likučiai dar driekėsi galvoje ir širdyje. Seneliukas mane palaimino. Ką tai galėtų reikšti?

Atsikėlusį maščiau apie palaiminimą.

P. S. Po kokios valandėlės šioje tikrovėje susiruošiau į Šilainių turgų. Buvo sekmadienis. Niūroka rudens diena. Aplinkui jokių žmonių, jokio transporto. Drašiai žingsniavau per perėją. Nežinia iš kur atzvimbė mašina ir užlėkė ant manęs. Per sekundę išsviedė mane į orą. „Taip būna, kai žmonės miršta, – spėjau pagalvoti. – Taip netikėtai žmonės nuskinami iš gyvenimo. Kaip gėlės.“

Nusileidau ant asfalto susirietusi embriono poza. Viduje suvokiau, kad esu gyva, o neseniai regėtas sapnas man atsiuntė apsaugą. Laimė, smarkiai nenukentėjau, bet visgi mane išvežė į ligoninę. Tačiau teko ilgokai gulėti ligoninėje, atsistatyti, gydyti sumušimus, o vėliau ilgai bylinėtis su vairuotoju, kad jis atlygintų man padarytą žalą.

JŪRATĖS G. SAPNAS

Sesers namo pusėje trūkęs vamzdis

Matau sesės namo dalį (gyvename viename name, pusė namo mano, kita dalis jos nuosavybė). Žiūriu: jos namo dalis apsemta, trūko vamzdžiai, sesė ieško pagalbos.

Ji panikuoja.

Atsiduriu savo gyvenamoje dalyje. Mano namo dalis nepažeista. Ten viskas gerai.

P. S. Ši tikrovė: pabundu iš sapno sunerimusi. Pagalvoju apie sesę. Jaučiu jos nerimą. Pasimeldžiu ir paprašau ramybės mums abiem.

Jau kitą dieną tikrovėje sesė sutemusi grįžo namo iš darbo pėsčiomis. Gyvename kaime. Kaimo keliuku sesė lydėjo paslaptinga mašina, ji nuolat signalizavo. Ją sekė. Sesė lėkė per kiemus. Persekiotojai neatstojo. Galiausiai jai pavyko pasprukti. Ji grįžo namo persigandusi. Nežinia, ar persekiotojai norėjo atimti jos rankinuką, ar jai kitokios žalos padaryti. Ji išsigelbėjo. Gal mano maldos padėjo sapne? Negali žinoti.